30,6. ומל ה' אלוקיך את לבבך, And the Lord your G'd will circumcise your heart, etc." In view of the Torah already having described the Israelites as having done תשובה why would G'd have to circumcise their hearts? Besides, what does the Torah mean in verse 8 אוארה תשוב ושמעת בקול השם, "and you will return and hearken to the voice of G'd?" This seems to contradict the statement in verse 2? Moreover, the words ואחה תשוב after G'd has circumcised our hearts make no sense at all. What can still be lacking in the process of penitence once G'd has circumcised our hearts?

I have already pointed out in my commentary on כי תבא that there are three categories of blessings and punishments concerning three different parts of Torah observance. There is a separate reward and punishment for 1) Torah study, 2) observance of the negative commandments, 3) performing the positive commandments. in accordance with this, the process of repentance must also include ... all these three areas of Torah observance. The words 'השבת עד ה' אלוקיך refer to the Jews beginning to study the Torah again. This is why the Torah continues with the words "and you listen to His voice." Seeing that the Torah does not mention anything else in that context it is clear that the subject of ושבת is your return to Torah study. The words ושב ה' את שבותך ושב וקבצן, are a promise that the people will be redeemed by the merit of Torah study (Zohar volume three page 72). We also have it on the authority of Jeremiah 9,12 that the disaster struck the Jewish people as a result of their abandoning Torah. This is why when they rectify this error and devote themselves once more to Torah study G'd will gather them in and bring them back to ארץ ישראל.

OR HACHAIM

Concerning the failure to keep the negative commandments the Torah says: "and G'd will circumcise your hearts." We are familiar with the concept that the foreskin of the heart is a hyperbole for doing what is forbidden and a love for the forbidden. G'd now says לאחבה את ה' אלוקין "in order to love the Lord your G'd." In response to the Israelites learning to love G'd, He in turn, will take care of all our troubles. He will deliver our enemies into our hands and He will afflict all our enemies with the curses mentioned previously. Concerning the performance of the positive commandments as part of the Israelites' repentance the Torah writes: "you will return....and carry out all the positive commandments, etc." The additional reward accruing to the people as a result is described in verse 9 "G'd will make you abundantly successful in your various endeavours, etc."

3)

שאורות התלום הפרקיו

ההתגלות הגדולה של התשוכה כחיי ישראל וכתחיתו בארצנו

א. תחית האומה י היא היסוד של בנין התשובה הגדולה י, תשובת ישראל העליונה. ותשובת העולם כולו שתבא אחריה י.

ב. כשרוצים כאמת לשוב, אע"פ שמעוכבים בשביל כמה מניעות, כמו מחמת בלבול דעת או מחמת חלישות כח או מחמת אי־יכולת לתקן דברים שהם נוגעים בין אדם לחברו, אע"פ שהעכוב הוא גדול מאד והלב מוכרח להיות נשבר מפני ידיעת גדל החובה המוטלת על האדם לתקן את כל פגמיו, באופן היותר טוב והיותר שלם, מ"מ כיון שהרצון לשוב בתשובה הוא אמיץ, אע"פ שאין בכחו עדיין לסלק את כל המניעות, צריכים לקבל את ההארה הואת של התשובה בתור תוכן המטהר והמקדש, עד שלא יווז, מפני העכובים של אי השלמת התשובה, מכל רוממות ומכל עליה רוחנית שהיא ראויה לו, ע"פ קדושת הנשמה וצביונה הקדוש וכשם שוה הוא כלל גדול אצל היחיד, ככה הוא אצל הצבור בכללותו ב

אורות התשובה

הארת התשובה ישנה בישראל. התעוררות חפצה של האומה בכללה לשוב אל ארצה , אל מהותה, אל רוחה ואל תכונתה, באמת אור של תשובה יש בה. באמת הדבר מתבטא בברור גמור בבטויה של תורה: "ושבת עד ד' אלהיך" "כי תשוב אל ה' אלהיך" ז. התשובה היא תשובה פנימית, אלא שהיא מכוסה בהרבה מסכים חוצצים — ואין כח בשום עכוב יומניעת השלמה לעכב את האור העליון מהופיע עלינו יי.

גבולי המספרים האלה, והננו בדרך ההמשך של פרקי האתחלתא. "האור־החיים" כתב פר כי קק הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו. ומפורש בתורה בפרשת נצבים, לאחרית הימים, כי מקודם תהיה התשובה, מתוך "ההשבה אל הלב", רק תשובה שאינה־שלמה, "עד ד' אלהיך", ואחרי התקבצותנו לארץ ירושתנו, כבושנו אותה והצליחנו בה, או יהיה התיקון השלם של מילת הלבבות והמשך התשובה השלמה, "אל ד' אלהיך", בעשיית מצותיו ושמירת חוקיו 1. וכן מפורש ביחוקאל פי השלים תהיי התקבצותנו שוב אל אדמתנו, ואח"כ תהיי זריקת טהרה מן השמים

ואח"כ התחדשות הלב והרוח, ואח"כ קיום המצוות החוקים והמשפטים יי ולעומת הכרעתו המוחלטת של ר' יהושע (סנהדרין שם), שהלכה כמותו, שאין הגאולה תלויה בתשובה ומעשים טובים, כתב הרמב"ם בהלכות תשובה פ"ה שאין נגאלים אלא בתשובה — על התשובה הקודמת הנ"ל, שהיא שייכת גם לעבין אותה השפעת בתשובה — על התשובה הקודמת הנ"ל, שהיא שייכת גם לעבין אותה השפעת

70% 525.

of this matter. It is exceedingly wondrous in my eyes. Blessed is HaShem Who enlightened me to this wondrous explanation.

In any event, this, too, is a proof that we must first strive to return to our Land, and then HaShem will come to greet us. We will return to one another in unison. However, if we do nothing (God forbid), simply waiting for a miracle from the heavens, it will be impossible to accomplish this, as the sons of Korach determined.

The Ahavat Yonatan writes that our very return to *Eretz Yisrael* is considered repentance, and it is, in fact, the essence of repentance:

When numerous troubles will befall the Jews and, despite this, they will not forsake HaShem nor their inheritance – i.e., the Holy Land (may it speedily be rebuilt), their primary repentance will be achieved. For, repentance must be performed in the same place and concerning the same act. Now, their main transgression at the time of the Beit HaMikdash was their descent to Egypt, as the verse says, Woe to those who go down to Egypt (Yeshayah 31:1). This gave rise to grave sins. Therefore, their future repentance will be that they will not forsake their inheritance. So

Our
return
to Eretz
Yisrael
is the
essence of
repentance

Now, today, when even the lowest Jews have decided to return to our inheritance, and they dedicate their lives to it, refusing to covet any other land, the Holy One Blessed be He certainly considers this repentance. The fact that they do not fulfill the commandments of the Torah is because they were not raised and educated in this spirit. They are like infants who were kidnapped by Gentiles, as the Rambam writes. But, the act of aliyah is undoubtedly considered repentance, and through it they fulfill the positive commandment of teshuvah (repentance). This is the essence of repentance, as our mentor, R. Yonatan, explains.

il (gsni

לֶבֶן אֱמֹר לְבֵית-יִשְּׂרָאֵל, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְ-חוֹה, לֹא לְמֵעַנְכֶם אֲנִי כֹּב עֲשֶׁה, בֵּית יִשְׁרָאֵל: כִּי אִם-לְשֵׁם-קִדְשִׁי אֲשֶׁר חַלֵּלְכֶּם, בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חַלֵּלְכָּם, בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חַלֵּלְכָּם, בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר וֹלְקַחְּתִּי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם, וְקִבְּאְנִי כִּי-אֲנִי יִ-חְוָה, נְאֻם אֲ-דֹנִי יְ-חוֹה, וְלֻקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם, וְקִבַּצְתִּי כִּי-אֲנִי יִ-חְוָה, נְאֻם אֲ-דֹנִי יְ-חוֹה, וְלֻקַּתְּתִּי בֶּם מִן-הַגּוֹיִם, וְקִבַּצְתִּי כִּי בְּהָקְּרְשִׁי בָּכֶם, לְעִינִיהֶם וְלָתַתִּי לָכֶם מִנְם יְהָוֹרִים, וְקְבַּצְתִּי כִּי בְּהָאָרִי אֶתְכֶם יִּבְּל-גִּלִּילִיכֶם וְלְתַתִּי לֶכֶם יִּבְּל-גִּלּוּלִיכֶם, וְלָתַתִּי לָּכֶם לֵב חָדָשׁ, וְרוּחַ חֲדְשָׁה אֶתֵּן בְּקּרְבְּכֶם; כּּי בּשָּׁר אֲמְחֹר אֶתְכֶם יִּבְּלּיתִים, וְרִיחַ חְדְשָׁה אֶתֵּן בְּקּרְבְּכֶם, לֵב בָּשָּׁר וּתְהַילָם יִבְּי הָאָבֶן, מִבְּשַּׁרְכָם, וְנָתַתִּי לֶכֶם, לֵב בְּשָּׁר בְּיִם בְּחִדְשׁ, וְרוּחַ חְדְשָׁה אֶתֵּן בְּקּרְבְּכֶם; כִּי כִּ בִּשְׁר אָמְאוֹתִיכֶם וּמְלּלְבִי הְיִדְשׁ, וְרוּחַ חְדְשָׁה אֶתֵּן בְּקּרְבְּכֶם, לֵב בְּעִּר בִּיּי בְּבְשָׁר בְּיִבְית יִשְּרְאָי, אָת-לֵב הָאָבֶן, מִבְּשְׁרְכֶם, וְנָתַתִּי לְכָם לֵב הִילְיים, וְרִיחַ חְדְשָׁה אֶתְּלְבִים וְנְתַתְּי לְבָים לֵב הָחְדְשׁ, וְרוֹחַ חְדְשָּׁה אָבְיוֹר וְנְתַתְּי לְכָם לֵב הָּשְׁר בְּנִין הְיוֹת חְדְשָׁה אָבְיי וְרְים, וְנְתַתְּי לְבָים בְּב הָשָּרְיים, וְרוֹתַ חְדְשָׁרְ בָּיוֹר, וְנְתַתְּי לְבִים בְּב הָאָר בְּיוּב הָאָבְן, מִבְּשְׁרְכָם, וְנְתַתְּי לְבִים בְּב הָּשָּבְיוֹם בְּילוּכם בְּבְיּים, וְנְם תְּבִּים וְנְתְתִּיל בְּיִבְּים בְּבּים בְּים הְיִים בְּילְבְיּי בְּבְּיוֹר בְּיּנְים בְּבְים בְּבְים בְּבְים הְיִים בְּבְּילוּת בְּבְּעְרְתְּים בְּבְּיוֹים בְּשִׁר בְּישְׁרְים בְּבְּילְים בְּבְּיִר בְּיּים בְּבְּיר בְּיוֹים בְּבּים הְיבְּבְיים בְּבְיים בְּבְּיים בְּבְיּים בְּבְּיר בְּבְּיר בְּיִים בְּיבְים הְיבְּיב הְיִים בְּבְּיי בְּיבְים בְּבְתְּיִים בְּבְּבְיּי בְּבְּיבְים בְּבְּים בְּבְיּים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּיבְּיי בְּיִיבְיים בְּבְּים בְּיִיבְּיי בְּבְּיים בְּבְּיוּבְיי בְּבְּיי בְּבְיים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּים